

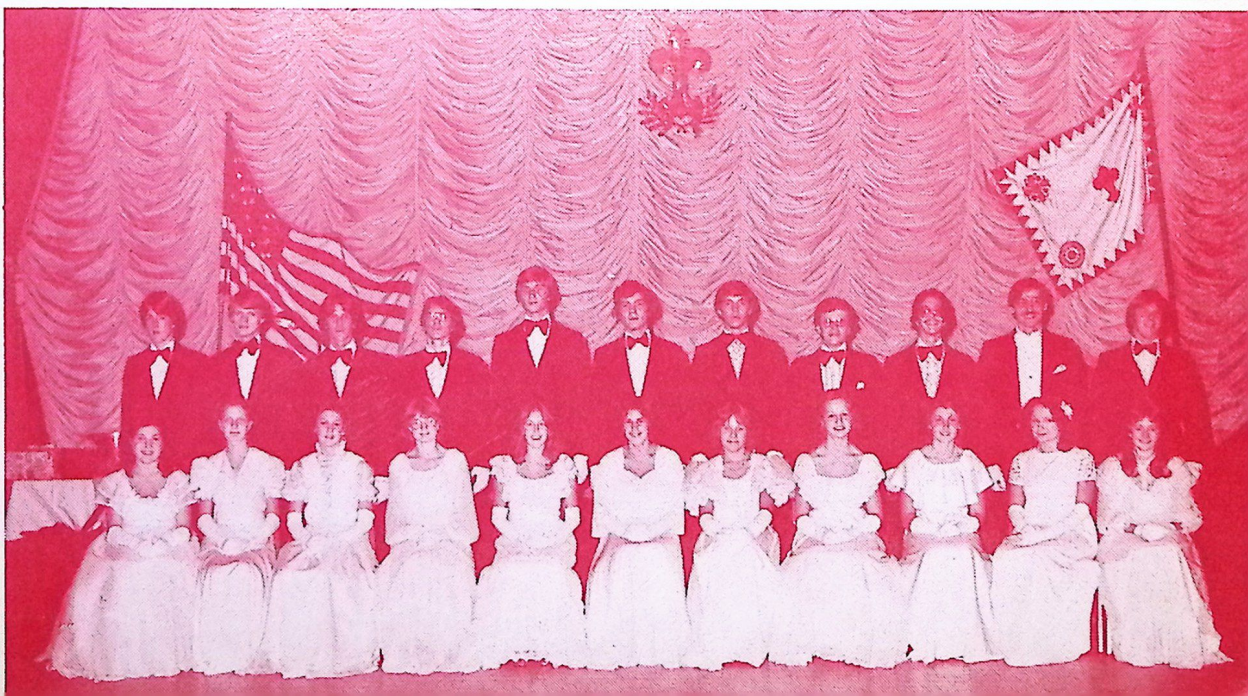
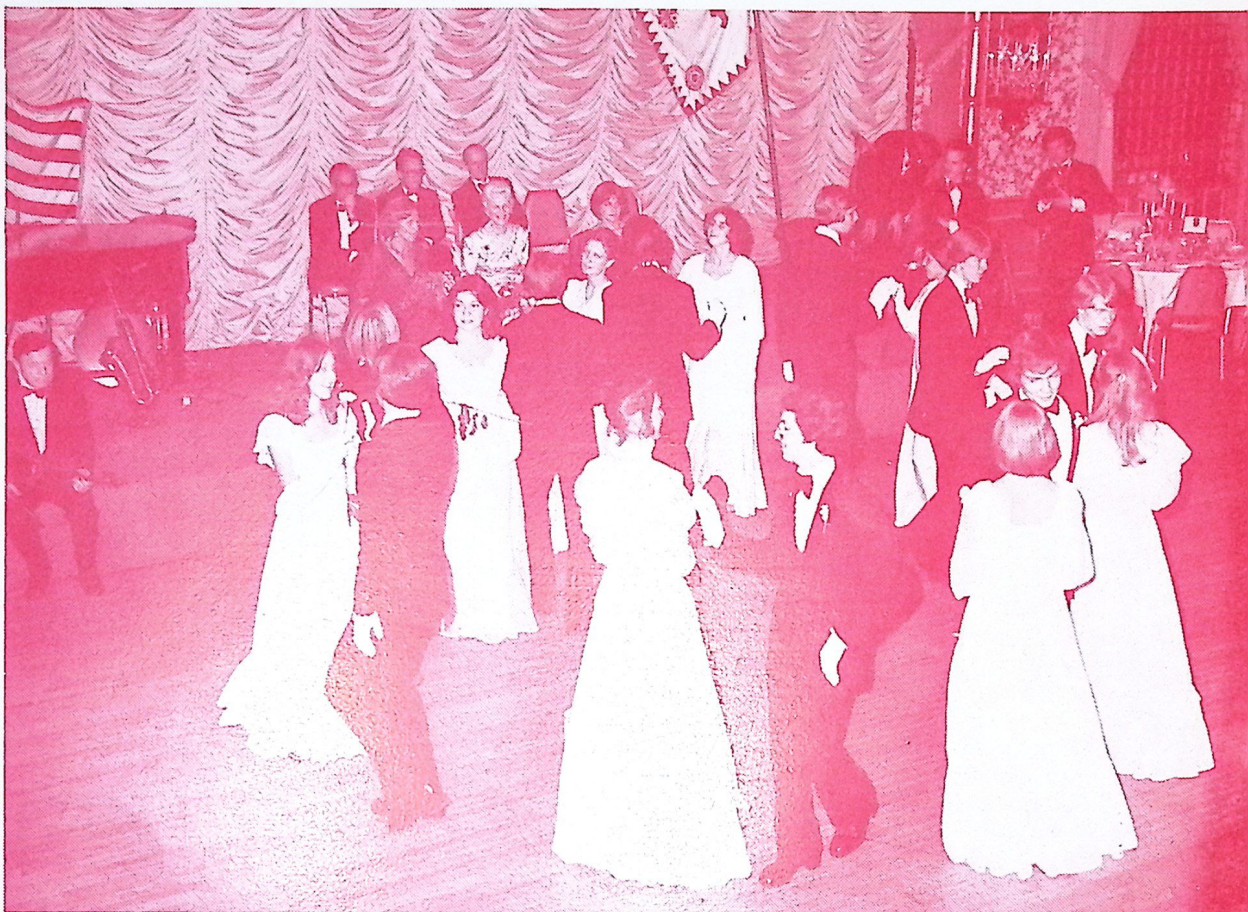
MAGYAR CSERKÉSZ

HUNGARIAN SCOUT MAGAZINE

XXIX. (53.) ÉVFOLYAM

VOL. 29. (53.) No. 5—8.

1978. 5—8. SZÁM.

Nemzetközi cserkészhírek a világ minden tájáról

A Leánycserkész Világszövetség hivatalos folyóiratának (**Council Fire**, azaz Táborúzt) jubileumi száma (1978. április-június) megemlékezik az 1928-ban Parádon megtartott nemzetközi leánycserkész konferenciáról s egyben a Leánycserkész Világszövetség megalakításának 50. évfordulójáról. **A Council Fire meleg hangon méltatja a parádi konferenciát**, s az azt megelőző, Lord és Lady Baden Powell részvételével a delegátusok részére rendezett budapesti fogadásokat. Horthy Miklós kormányzó, gróf Bethlen István miniszterelnök, a főpolgármester és a Városi Tanács adott fogadást, a magyar leánycserkészek tartottak bemutatót egy „nagy mezőn” (a Vérmező lehetett), majd díszfelvonulást, amelyről a lap fényképet is közöl. A Council Fire megemlékezéséknél lehozta 1928. júliusi számában a parádi konferenciáról írt egykori beszámolója első oldalának fénymásolatát is.

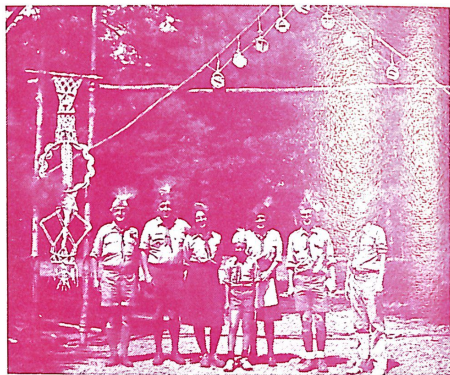
Az ausztrál Federal Scouts H.Q. „vendéglátó mozgalmat” kezdeményezett Ausztráliába látogató külföldi cserkészek (egyetemi hallgatók, középiskolások, turisták) számára. Cserkész családok látják vendégül egy-egy napra (nem éjjeli szállásra) a külföldi cserkészeket, s bemutatják nekik a város és vidék nevezetességeit.

Az ausztrál QANTAS légiforgalmi társaság „felderítő utat” szervez a Déli sarkvidék fölé cserkészek (roverek, vezetők) számára. A Jumbo 747-nel utazó résztvevők megnézik a Mawson félszigetet, az Admiralty hegyet és a Macquarie szigetet. (Utóbbi egy ausztrál kutató-fizikus csoport állandó tartózkodási helye. A tudósok évente váltják egymást. A leváltó hajóval — jutalmazásképpen — rendszerint egy-két rover cserkész is lemegy, majd a leváltott csoporttal visszajön.) A repülőgép reggel hagyja el Sydneyt. A 12 órás repülőtől során ismertetik a Déli sark felfedezésének történetét és a jelenlegi kutató munkát. Igazolmányt is kapnak a résztvevők a Déli sark átrepülésének megerősítésére. A gép 196 alakánál a 300 utas 10 percenként váltja majd egymást, amikor a Déli sark fölött repülnek át 1979. februárjában. Részvételi díj 290 dollár — ebédrel és vacsorával.

A 15. Világ Jamboré-t 1979-ben rendezik meg Iránban, Neishaboor városkától 7 km-re, OMAR KHAYYAM néven. (Híres költő, csillagász és matematikus volt.) 25.000 résztvevő cserkészre számítanak. A Jamboré mintegy 1000 hektáryi sziklás területét az iráni cserkészek hosszú hónapok munkájával befitésítették és fásították. A Világ Jamboré-t megelőzően egy Ázsia-Pacific Jamboré-t rendeztek itt az irániak, szervezési munkájukat így próbálták ki. Időközben tovább fejlesztették a Jamboré területét és a környező kis falvakat. A munkálatokban 6000-en vettek részt. A Világ Jamboré ideje alatt naponta egyszer iráni ételeket fognak enni a résztvevők, az esti könnyű vacsora nemzetközi lesz.

A Litván Cserkész Szövetség 60. évi Jubileumi Táborát 1978 augusztusában rendezte meg a Treasure Valley Scout Reservation (Paxton, Massachusetts, U.S.A.) területén. A M.C.Sz-et Dr. Chászár Ede cscst., a Külgügyi Osztály vezetője képviselte hat tagú küldöttség élén. A Jubileumi Tábor felvonulása lett és éjszaki küldöttséggel együtt a mieink is résztvettek. A nagy táborúzt alkalmával verbunkost táncoltak és találkoztak egy idősebb litván cserkész-vezetővel, aki annakidején ott volt gödöllői Jamboré-n. Az 1080 litván cserkész táborban uralkodó testvéries cserkész szelleme, valamint a tábor elhelyezése és felépítése mély benyomást gyakorolt küldöttségünk tagjaira. — Képünk a látogatást tett magyar küldöttséget ábrázolja a leánytábor kapujában.

Balról jobbra: A küldöttség vezetője, Dr. Chászár Ede cscst., Dr. Holly Ferenc cscst., Bene Csilla lcs., Fülöp Gábor kcs., Toldalagi Pálné lcs., Toldalagi Pál st., és Fülöp Károly lcs.

Címoldalunkon a newyorki cserkészszáll képei láthatók. Beszámolót és további képet lásd a 3. oldalon.

ÜZEN A SZERKESZTŐ!

A Magyar Cserkész csak akkor tudja betölteni hivatását, ha a kerületek ill. csapatok vezetői közreműködnek és fényképekkel tűzdelt beszámolókat megküldik címre:

Charles de Rauch, 669 Burke Road,
Hawthorn, Vic., 3122, Australia

ÉSZAK AMERIKA:

NEW YORK-I CSERKÉSZBÁL

Minden év novemberében tartja a Magyar Cserkész Szövetség Nagytanácsa az immár hagyományossá vált reprezentatív bálját a New York-i Waldorf Astoria Hotel Starlight báltermében. Ez a bál ma már nem csupán az idősebb cserkészvezetők korosztály és a cserkészet iránt érdeklődő magyar társadalom szokásos találkozója, hanem többségében a fiatal cserkész-vezetői gárda és azok baráti köre kedves együttléte. New York és környéke, Philadelphia, Pittsburg, Washington, Yonkers, Buffalo vidékéről minden évben kb. 250-en gyűlnek össze, hogy egy pár óráig viszontlássák egymást és együtt szórakozzanak.

Ebben az évben kedves (és távoli) vendégek voltak Dr. Gazsó Gábor és felesége Caracas Venezuelából, valamint Ruttkay Arnold és felesége Ausztráliából. Dr. Gazsó Gábor neves venezuelai ügyvéd, felesége Enikő a caracasi magyar leánycserkészcsapat parancsnoka. Dr. Gazsó a venezuelai cserkészszövetség egyik legfőbb vezetője, ugyanakkor a magyar cserkészmozgalom tagja és lelkes pártfogója. Ruttkay Arnold Ső Bernát néven ír humoros történeteket a szabad világ magyar újságaiban.

A Magyar Cserkész Szövetség Nagytanácsa új tagjait a new-yorki cserkészszáll ünnepélyes keretei között hívja meg tagjai sorába. Ebben az évben Dr. Gazsó Gábort érte ez a kiüntetés, aki székfoglaló beszédében rövid áttekintést nyújtott a nemzetközi cserkészmozgalomról, melyben a magyar cserkészetet az elsők között említette. Boldog vagyok — mondotta — hogy magyar cserkész lehettem és hogy ma is tagja vagyok ennek a mozgalomnak, mely Lord Baden Powell eredeti eszméjét olyan tisztán, éreztetlenül és mégis magyar szellemben, szeretettel megtartotta.

Dr. Mattyasovszky-Zsolnay Miklós, tb. elnök üdvözölte a báli közönséget, majd Dr. Hoyos János, a Nagytanács elnöke köszöntötte az új tagot. A debütánsokat Porzelt Pálné, Csorba Klára — a bál fővédnőkének mutatták be. A bemutató táncot Teszár Tamás az ifjúsági bizottság elnöke tanította be, Bajusz Sándor segítségével. A rendezőbizottság távollévő elnökét, Borhy-Zikely Józsefet, Latkóczy-Osváth László társelnök helyettesítette.

A jókedvű szórakozásra és a cserkészszáll nívójára jellemző a következő kis történet. Éjfél után a felszolgáló sereg kapitánya, aki egyébként kolozsvári származású régi-régi alkalmazottja a Waldorfnak, elmondta a társelnöknek, hogy „... látja ott azt a három pincért? Ezek mind szállodai alkalmazottak és rendes körülmények között már éjjelkor véget ért volna a szolgálatuk. Megkértek, engedjem meg, hogy maradhassanak, mert szeretnék nézni, hogy ezek a fiatalok milyen kedvesen és rendesen szórakoznak. Itt nem lehet látni egyet sem, aki úgy felöntött a garatra, hogy nem tudja mit csinál. Ilyet kérem mi még nem láttunk, mondták.” Bizony jól esett három ilyen „öreg szállodai róka” szívből jövő elismerése.

Hajnali kettőkor, amikor (sajnos) záróra van, ebben az évben is újból szeretetkört formáltunk és amíg

a „Szellő zúg távol...” dallamára zümmögünk, gondolataink hazaszálltak Magyarországra, ahol a cserkészmozgalom nem működhet. Egymás kezét fogva éreztük, hogy a szeretet összekapcsol mindannyiunkat, öreget és fiatal egyaránt. Ez a szeretet ad erőt arra, hogy fogadalmunkat itt szabadföldön is teljesítsük és a rákbíztott cserkészszáll emberebb embert és magyarrabb magyart neveljünk.

L. O. L.

Tisztikonferencia

A Magyar Cserkész Szövetség III. (USA) és V. (Kanada) kerülete 1978. nov. 25-26-án tartotta a New Brunswicki Teleki Pál Cserkészszállban évi tisztikonferenciáját. A tisztikonferencia minden évben találkozója nemcsak a központi vezetésben, valamint a kerületi parancsnokságokon működő tiszteknek, hanem minden északamerikai csapatban gyakorlati cserkészmozgalmat folytató vezetőknek is. Hivatalos továbbá a konferenciára minden más cserkésztestület, aki az Egyesült Államokban, Kanadában vagy Venezuelában lakik. A konferencián kerekén 100 vezető vett részt.

A tisztikonferenciát a Szöv. Vezetőtiszt irányítása alatt központi törzs készítette elő. A helyi előkészítést Teszár Józsefné és Schlöder Miklós parancsnokok vezetésével a new brunswicki fiatal vezetők végezték.

Szombat délután megadásokkal kezdődött a megbeszélés. A csapatparancsnokok és idősebb vezetők a csapatok működésével kapcsolatos problémákat beszélték meg, míg a fiatal vezetők a tavaszi nagy találkozó, a központi akadályverseny gyakorlati kérdéseivel foglalkozott.

Este az egész konferencia egy nagyonis időszerű kérdéssel foglalkozott, melynek stilszerűen „Korszerű-e a magyar cserkészet?” volt a címe. Lendvai L. Imre (Passaic, N.J.) vitavezető irányítása mellett, 12 előre felkért hozzászóló foglalkozott a témával mellette ill. ellene alapon, amit további hozzászólók egész sora követett. Az így kialakult széleskörű vita végülis arra a megállapításra jutott, hogy a magyar cserkészet mindig lépést tartott a korszellemmel, de ugyanakkor óvakodott a gyors és megdondolatlan változásoktól, ezért mindig korszerű maradt.

Másnap, vasárnap az istentisztelet után, újból értekezletre ült össze a most már teljes konferencia, hogy egy időszerű és nagyon fontos kérdéssel foglalkozzék: **Kapcsolataink Magyarországgal**, címen. Schlöder

der Miklós ismertette az Intéző Bizottság ezzel kapcsolatos határozatait, majd számos hozzászóló mondott véleményt. A konferencia — figyelembe véve az I.B. korábbi határozatait — egységesen állást foglalt ebben a kérdésben. Mindaddig, amíg a magyar kormány megakadályozza a cserkészmozgalom működését, valamint a cserkésztestvének szellemének érvényrejtését Magyarországon, a Magyar Cserkész Szövetség nem működik együtt, sem a magyar kormánnyal, sem annak akár hazai, akár külföldi szerveivel, megbízottjaival. Ugyanakkor sorsközösséget vállal a magyar néppel, melynek szeretetére és kultúrájának tiszteltetésére neveli tagjait. Szorgalmazza a magyar néppel való kapcsolat fenntartását, elsősorban rokonlátogatás formájában.

Kétnapos együttlét után a konferencia résztvevői elváltak, hogy egy év múlva újból találkozzanak.

L. O. L.

Kanadai évfordulók

A montreali 23. sz. Szent László és a 27. sz. Szent Margit csapatok fennállásuk és működésük 25 éves évfordulóját ünnepelték ez évben. A megemlékezésen jelen voltak az összes volt cs.pk-ok, s igen nagy számban jelentek meg az alapító tagok és későbbi cserkészek. Megható volt látni az 1950-es évek volt cserkészeinek az 1960-as és 1970-esek „örség-váltását. Még szebbé tette az élményt, hogy az 50-es évek cserkészei gyermekeikkel érkeztek meg, akik közül sokan már örsvezető korúak.

A szombati 400 személyes vacsora az ünnepség fénypontja volt. Az alapító tagok felvonultak a színpadra, ami zsúfolásig megtelt. Voltak akik sok ezer kilométerről, Vancouverből jöttek, hogy az örömben osztozzanak és aki nem tudott jönni Európa messzi tájairól, táviratot küldött maga helyett. A kellemes estét hajnalig tartó népijátékoszás követte.

A vasárnapi szentmisét Ft. Csóky Károly cst., a fiú csapat jelenlegi parancsnoka mondta. Kevés szem maradt szárazon a prédikáció alatt. A vasárnapi ebéd, ahol a csapat jelenlegi vezetősége látta vendégül volt tagjait — az USA-ból és Kanadából érkezett vendégeket, — estig tartó nótázás, beszélgetés, hangulatos eszmecsere folyt.

Cserkészhírek Európából

Az európai cserkészkerület gazdag évi cserkész-programjából a következő hírekben számolhatunk be:

- 1978. Húsvétján tartották meg „Tinódi Lantos Sebestyén” regös táborukat, a festői szépségű Thalwilben, Zürich mellett, 65 résztvevővel. A tábor regös programját Konthur Mária, Zsongor Kálmán és Kelemen Paula, valamint a zürichi csapatok parancsnokai, — Golarits Istvánné és Hargitai Lajos vezették. Velük egyidőben tartották meg a segédtiszti továbbképző napokat ugyancsak Thalwilben, — Szabó Ödön és Dr. Gyarmati László vezetésével, — 14 végzett segédtiszti részére.

- A nyári, immár hetedik „Európai cserkész-körút” 32 résztvevővel június 29-én indult Luxem-

burgból... Fő állomásai Párizs, Lourdes, Marseilles, Genf, Grindelwald, Lugano, Déltől, Graz, Bécs, Linz, Salzburg és München voltak. Az európai körút július 24-én érkezett Münchenbe, majd két napos pihenő után, — a menesbergi (Kastl) „Bem Apó” kerületi táboron vettek részt az európai cserkészkerületen részt vevők. Az európai körúton főleg az USA-ból, Kanadából, Braziliából és Argentínából vettek részt segédtiszteink. A körút, — ne is mondjuk, — kitűnően sikerült.

- Az európai kerület „Bem Apó” nagytáborát, július 26-tól augusztus 6-ig tartotta a menesbergi erdőben, a kastli magyar gimnázium mellett. Tíz országból több száz magyar cserkészfiú, cserkészleány táborozott idén is, hat altáborban. Megtartották ezenkívül a hagyományos „Iskola táborát”, — valamint a bárnhoi vadászházban a kerületi kiscserkész tanyázást.

- A gazdag nyári program csúcspontja talán a délamerikai látogatásuk volt. Ezen 27 fő, — főleg segédtisztek — vettek részt. Látogatásuk a sao-paulói és buenos-airesi csapatok meghívására történt és augusztus 11-től szeptember 6-ig tartott. Kitűnő kultúrprogramot, — irodalmi és táncműsort vittek magukkal, — melyet Sao Paulóban és Buenos Airesben mutattak be „táblás házak előtt”, nagy sikerrel, az ott élő magyarság nagy öröme. A műsorszámokat Konthur Mária székely előadóművész, regös előadó tanította be. A délamerikai út résztvevői megismerték a délamerikai magyarság életét, elért eredményeit az ottani szép cserkész munkát. Sok jó cserkészbarátot szerezve maguknak, szeptember 6-án érkeztek vissza Európába.

- Az európai tél is megérkezvén, — Szent Jakabfalván, december 26-tól január 6-ig tartották meg az európai kerület hagyományos téli táborát. A déltől, „Verecke” téli táboron 220 cserkészfiú és cserkészleány vett részt. Idén az amerikai, argentinai és brazilai magyar cserkészeket kívül venezuelaiak is részt vettek a jól sikerült és hangulatos téli táboron. Külön emlékezünk meg a kb. 100 főnyi cserkészszülőkről, akik a téli táborról 4 km-re, egy nagy penziót és 6 házat foglaltak el és töltöttek együtt, — 10 országból — tíz hangulatos, vidám téli napot Szent Jakabfalván. A téli táborban lélekemelő évvégi háladási, vidám Szilveszter-est, Farsangi-bál is volt. És ami fontos: nem volt egy kéz és lábtorész sem!...

- A téli tábor után, 1979. január 11-től január 30-ig az európai kerület vezetői, — Msgr. v. Vargha Gábor bá, kerületi társelnök és v. Köllgy Gyrurka bá kerületi parancsnok az ausztráliai kerület csapatait látogatta meg Melbourneben, Adelaideben és Sydneyben. Résztvettek a melbournei magyar jamboree-táboron, majd meglátogatták a Sydney melletti Kangaroo Valley-ben rendezett exil cserkészek nemzetközi táborát. Ugyancsak résztvettek Melbourneben, Adelaideben és Sydneyben rendezett magyar ünnepi találkozókon és vacsorákon. A melbournei és sydney melletti táborban tábori szentmiséket is mondtak cserkészeink számára, — valamint a melbournei magyar szentmiséket is ellátták, — mindannyiunk öröme.

- Európában, amint hírlik, megindult a csapatok munkája, — készülnek a februári, bonni cserkészvezetői konferenciára, húsvéti és pünkösdi táborokra, európai körútra és a nyári nagytáborra...

Központi vezetőképzés a fillmorei Sík Sándor Cserkészparkban

A cserkészvezető jelöltek minden évben a VK táborokban kapják meg kiképzésük befejező részét és egyben képesítésüket. Az év folyamán előkészítő tanfolyamokon vesznek részt, amelyeknek sikeres elvégzése után jönnek a VK táborokba. A cserkészkerületet alapfokú VK táborait Európában, Ausztráliában és Délamerikában tartjuk. A központi vezetőképzés a SÍK SÁNDOR CSERKÉSZPARKBAN (Fillmore, N.Y.) történik. Dr. Némethyné Kesserű Judith irányítja a VK tanfolyamok és táborok előkészítését és lebonyolítását.

Kb. 300 jelölt és kiképző gyűlt össze 1978 augusztusában a Sík Sándor Cserkészparkban, hogy megszerezze azt a tudományt, ami a további vezetői munka sikeres elvégzéséhez szükséges. Argentína, Ausztria, Kanada, Németország, Svájc, Svédország, Venezuela és természetesen az USA területéről érkezett jelöltek és kiképzők részben épületekben, részben sátorban nyertek elhelyezést. Hideg-meleg vizes zuhanyzó, „modern” mellékhelyiségek, az egészségügyi előírásoknak mindenben megfelelő konyha, orvosi rendelő és műszaki felszerelés várta cserkészeinket.

Bár a magyar társadalom megértette hívó szavunkat és adományaival nagyrészt fedezte a költségeket, sajnos mégis bankkölcsönt kellett felvenni, hogy az építkezések számláit időben ki tudjuk fizetni. Reméljük, hogy a közeljövőben beérkező adományok ennek a kölcsönnek a visszafizetését mielőbb lehetővé teszik.

A 36. sz. központi cserkésztestiztképző tábor parancsnoka — mint minden évben — BODNAR GÁBOR Szöv. Ügyv. Elnök volt, aki népes előadói karral együtt végezte a „fejtagítás” nem mindig könnyű munkáját. Dr. Lehotay Judith csct. Erie megye törvényszéki tisztí főorvosa, Bárdossy Vilmos csct. (Cleveland), Dr. Chászár Ede egyetemi tanár (Pennsylvania), Dr. Ádám János SJ. csct., a Fordham egyetem tanára (N.Y.), Simonyi Viktor csct. (Cleveland) és Latkóczy-Osváth László csct. a Sajtó- és Tájé. Oszt. vezetője (N.Y.) voltak az előadók.

A segédtisztképző tábor parancsnoka Schlóder Miklós, a Cs. Szöv. IB. tagja; a fiú-örsvezetőképző tábor parancsnoka Lendvai-Lintner Imre csct. (N.Y.); a leány-örsvezetőképző tábor parancsnoka Koréh Ilona csct. (N.Y.) volt.

A tisztitábornak összesen 38, az örsvezetői tábornak 74 hallgatója végzett sikeres eredménnyel.

Ez évben először, külön területen nyertek elhelyezést a kiscserkészek. Az u.n. CIFRA PALOTABAN volt a központjuk. A kiscserkész táborok koordinátora Bócsay Zoltánné csct. volt Cleveland-ből, aki sok szeretettel, még több türelemmel és nagy hozzáállással irányította a kicsinyek társadalmát.

Pigniczky-Vörös Katalin csct. (New Brunswick) a kiscserkész segédtisztképző tábor, Merényi Rita csct. N.Y. Körzeti Megbízott a kiscserkész örsvezető tábor, Beodray Ferenc csct. Szöv. Alelnök pedig a kiscserkész mintatábor munkáját irányította.

A Corvina-tábor magyarságtudományi továbbképzés munkáját Szekeresné Dömötör Eva csct. irányította, Dr. Némethyné és Zadubán György csct., a torontói Kodály Kórus karnagyának közreműködésével.

A magyarságtudományi tábor 24 hallgatója Falk Viktor csct. pk. és Kálnoki Ernő csct. (Cleveland) pk. h. vezetésével olyan sikeresen készült fel, hogy egy kivételével, kitűnő eredménnyel tették le a magyar érettségi vizsgát.

Benedek Lászlóné csct. Argentínából és Gereben László csct. Svédországból, mint látogatók tanulmányozták a központi Vezetőképző táborok működését.

Dr. Fűrj Lajos, a Library of Congress munkatársa, ismert magyar író „Árpád-kori magyar gyermekek életmódja és szokásai” címmel tartott a tisztjelölteknek érdekes előadást.

A különböző vizsgabizottságok munkájában résztvevő Dr. Bárdos Tamás, a buffalói egyetem tanára, Dr. Harangi László ref. lelkész, az ohioi Baldwin College tanára, Koréh Ferenc, a Cs. Nagytanács tagja, az N.Y.-i magyar rádió igazgatója, Korponay Miklós, a torontói Rákóczi Szövetség elnöke és Lipták Béla mérnök.

A központi VK táborok koordináló parancsnoka, Jámbor Lajos szövetségi Vezetőbizt. volt Torontóból. Az ő feladata volt azoknak a korszerűsítéseknek a megtervezése, előkészítése, kivitelezése és üzembehelyezése, amelyek az egészségügyi hatóságok előírásai szerint szükségesek voltak az engedély megszerzéséhez. Ezen túlmenően a tábor levezetése, élelmezése, tisztántartása, ügykezelése, pénzügyi gondjainak elrendezése, a műszaki problémák, mind az ő vállára nehezedtek.

Az 1978-as Központi Vezetőképző tábor ismét eredményesen zárult, mert új, fiatal cserkészvezetőkkel gazdagította a külföldi magyar társadalmi közösséget.

L. O. L.

ESKÜVŐ

V. Kemes László és felesége, valamint Riedl László és felesége örömmel tudatják, hogy gyermekeik, Ilona Erzsébet és László Ernő házasságot kötöttek 1978. október 11-én a clevelandi (Ohio, U.S.A.) Szent Erzsébet templomban.

Igy épül a Fillmore-i tábor

Az elmúlt év munkájára megelégedéssel tekinthet vissza a 105. sz. Kanadai Magyar Öregcserkész Csapat Hamiltoni Hunyadi Mátyás Munkaközössége. Jámor Lajos kanadai öregcserkész vezetőnek a fillmorei leány örsvezető barakk felépítésére vonatkozó kérését eddig kb. háromnegyed részben teljesítettük. Hamiltonban 845 dollárt, Montrealban 374.90 dollárt gyűjtöttünk s utaltunk át anyagvásárlás céljára. Kb. 330 munkaórát teljesítettünk, — az utazási időt nem számolva.

Április 22-én nyolcan lementünk Fillmoreba másfél napos kirándulásra, hogy a felmérést elvégezzük, s a költségvetéshez az anyaglistát összeállítsuk.

A munka tervezése folyamán kiderült, hogy a világítótesteket és a villanyvezetékeket egy részét át kell helyezni. Felkértük Baranyai Józsi (Toronto) és Márton Józsi, hogy jöjjenek el velünk a pünkösdi akadályverseny idején, s míg mi a verseny lebonyolításánál segítünk, végezzék el a villanszerelést. Ezt kemény munkával be is fejezték.

Közben megindult a gyűjtés Hamiltonban és Montrealban. Deme Ili kezdte a felajánlások sorát. Mindenki derekasan kivette a részét. Bár a Szövetség körlevélén csak 15 dollárt kért, számosan sokkal mélyebben nyúltak a zsebükbe. Száz, százötven dolláros adomány is volt. A hamiltoni csapatparancsnokok is szépen — kérés nélkül — adtak.

Az adományozók névsora —

Hamilton: Lamperth Zoltán, Pusztai László, Deme Ili, Pálffy Dezső, Hamiltoni Magyar Társadalmi Klub, Magyaródy Sz., Szabó János, Schmidt Marci, Lőrincz A., Márton József, Kardos Géza, id. Szőke László, Walki A-né, Hungária Sport Egyesület, Jankura Ákos, Seregélyes Marci, Kiss Erika, Balogh Lajos, Cserháti Léní, Hegedűs Ilona, Szűcs Béla és Kazal László.

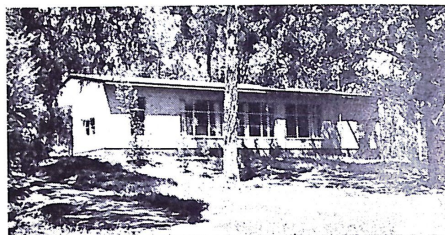
Montreal: id. Lantos Ferenc, Balogh László, Guttman László, Klein O., Süßmanné, Schnurmacher A., Rulluin G., Varga Ernő, Fairmount Meat, Rüll Ferenc, Sári Károly, Kocsis László.

Az építőtábor június 10-11-én rendeztük, miután az anyag leszállításáról gondoskodtunk. Ragyogó időnk volt. Az első koci — ahogyan az már történni szokott — a legtávolabbi pontról futott be: Montreal-ból. Lantos Feri és Balogh Laci (a fiával) egész éjjel hajtottak, hogy le ne maradjanak a munka kezdetéről. Mi hamiltoniak 10-11 óra körül érkezünk. A munka azonnal indult. A felnőttek a felső keretézést vágták s szögezték be, a fiatalok pedig a szigetelő üveg-gyapotot tették fel. Mire a szigetelés felúton volt, a gipsz-lemezeket kezdték felrakni az „öregék”. A menyezt után a falak következtek. Itt már a legkisebbek is kalapácsot ragadtak. A munkálaz az építők apraját-nagyját magával ragadta. A legkisebb gyerek, Shelly is hasznos tagja volt a társadalomnak: felkapta a li-monádés kancsót, s hordta az italt a szomjázóknak. A hölgyek is segítettek a férfiaknak, vagy főztek, terítettek, mosogattak. Senki sem télenkedett. Rövid vacsoraszünet után, villanyfénynél dolgoztunk tovább.

Másnap reggeli után a tábor apraja-nagyja újult erővel esett neki a feladatának. Az előző napi munka-ütem még fokozódott. Mindenkit a befejezés akarata fűtött, s az erőfeszítés eredményes volt. A kitűnő gulyás után már csak kisebb munkák maradtak, s a takarítás.

Ubul bá' miséje után táborot bontottunk, s a befejezett munka jóleső fáradságával búcsúztunk a parktól és egymástól. A montrealiak előtt állt a leghosszabb út: 850 km. Lantos Feri s Balogh Laci az élő bizonyíték a kevesek összefogásának erejére. Gyűjtöttek, maguk is fizettek, s több mint 1700 km-t hajtottak, hogy munkájukkal a hozzájáruljanak a jövő magyar cserkész-vezetőinek kiképzéséhez.

A június végén Passaicban megtartott „Pontozó” alkalmával Bodnár Gábor személyesen köszöntö meg a megjelent hamiltoniaknak: a Márton, Jankura, Lamperth és Magyaródy házaspárnak kimagasló munkáját s kérte, hogy Munkaközösségünk minden egyes tagjának — Hamiltontól Montrealig — fejezzük ki köszönetét. A tábor építésért felelős Jámor Lajos szintén elismerésének adott kifejezést, s további segítségünket kérte.

Az előkészítésben s a munkában a következők vettek részt:

Jankura Ákos, Baba, Muci, Andor — Márton Józsi, Otti, Edit — Lamperth Zoli, Cili, Zoli, Shelly — Pusztai Laci, Chris — Fodor Pista — Magyaródy Szabolcs, Rózi — Kazal Laci — Kardos Géza, Tomi — id. Lantos Feri — Balogh Laci és fia.

A barakk teljes befejezésére tavasszal kerül sor. Pünkösdkor s június 9-10-én rendezünk építő táborot.

Örsre is akadt munkája a hamiltoni öregcserkészeknek. Eördög páter felajánlotta a Szt. István egyházközség új épületének két emeleti szobáját a cserkészeknek. Erre nagy szükség van, mert a gyerekek

korcsoportokra osztása és foglalkoztatása — helyhiány miatt — nehézségbe ütközött. Az örsök zavarták egymást munkájukban, s különösen a kicsiknél volt lehetetlen a figyelmet s a fegyelmet fenntartani. Az épület belső munkálatai — munkászkész hiányában — lassan haladtak. Mivel a használatba vétel elsőrangú érdeke cserkészjeinknek, Jankura Ákos és Eördög páter kérésére mi cserkész-szülők és öregcserkészek is munkába álltunk.

Dél Amerika jelentkezik

A Buenos Aires-i Árpádházi Szent Piroska leány cserkész csapat zászló szentelése. — 1978. május 20-án délután 15.00 órakor tartotta meg a legfiatalabb leány cserkész csapat zászló szentelését a Hungária dísztermében, amelyen a kolónia három lelkesze, az öt cserkész csapat tagjai és szépszámú közönség vett részt.

Hat évi odaadó munka után ez a csapat is megkapta zászlóját, amelyet rövid de szép és tartalmas beszéd keretében először Domonkos páter, majd Nt. Szabó Imre és Hefty László lelkész szentelt illetve áldott meg.

A műsor következő számában a zászló anya Vass Dénesné átadta a gyönyörűen hímzett zászlót, a csapat parancsnokának, Mizsey Mária Margitnak, aki így fejezte ki köszönetét:

„Végre, hat évi munka után elérkezett a várva-várt nap, hogy csapatzászlónkat felszenteljük.

Átvesszem a zászlót és köszönetet mondok érte úgy a magam, mind a 68-as csapat tagjai, mind pedig azok nevében, akik hűen velünk együtt éreznek és velünk tartanak és segítik csapatunk előrehaladását.

Kérem, segítsenek továbbra is ezt a zászlót emelt fővel tovább vinni, hogy példája legyen összetartásunknak és szeretetünknek a további generációk számára.

Adjon a Jó Isten továbbra is erőt, kitartást és Jó Munkát mindnyájunknak.”

Majd rövid beszédek keretében, Benedek László, a II. Kerület (Dél Amerika) parancsnoka és ifj. Zombory István a 16. sz. Szent László csapat parancsnoka kiemelték a csapatzászló jelentőségét és fontosságát.

Ezután Mátray Erzsébet és Hádén Alexandra elszavalták Kosztolányi Dezső Zászló című versét.

Majd az ünnepély ceremónia vezetője Graul Beatrix egyenként felkérte az egyesülteket, hogy díszítsék fel szalagjaikkal az új zászlót.

A Himnusz eléneklésével végződött be e rövid, de bensőséges ünnepély és a csapatok elvonultak az új, felszentelt zászló előtt

További Jó Munkát!

Mizsey Mária Margit
a 68. sz. Árpádházi Szt. Margit leány cserkész csapat parancsnoka.

Óriási sikerű diavatmenet a Hungáriában. — Hetek óta készültek a cserkészszakmák erre a diavatmenetűre, melynek sikerére legyünk egészen ószinték, még ők maguk sem gondoltak. Nem tudtuk megállapítani kinek az ötlete volt, de az biztos, hogy min-

denki büszke lehetett arra az eredményre, amellyel ez az elegáns és jólmegrendezett első „Diesfile de Moda” hozott.

Kezdjük azon, hogy a délután 5 órára hirdetett teára azt lehet mondani kétszer annyian jelentek meg, mint számítani lehetett. A hangulat már a teasütemények kiosztásánál emelkedni kezdett, mert minden cserkészszakma a legfinomabb receptjével rukkolt ki és éppen ezért a kicsit későn érkezők (főleg férfiak), már csak morzsát kaptak. A konyhában szorgalmasan működő háziasszonyok az egyre sűrűbb tömegben érkező vendégek láttára a szendvicseket már csak késsel „kenték” és a sonka vékonysága mikróméterrel is csak nehezen lett volna észlelhető.

De mit számítottak ezek a kis gasztronómiai jelentéktelenségek (a mai fogyókúra világban) a pódiumon felvonult gyönyörűségekhez képest. A falat ugyanis meg-akadt az urak torkán, amikor egy-egy jóalakú és kecsesmozgású fiatalasszony, vagy leány, végiglibeggett a pódiumon, (ami lehetett volna egy kicsit magasabb is) és bemutatták: a Carina, Delion, Giselle, Kemenes, Solymossy és Tulipán ruhacsodákat. Bizony nem lehetett tudni, kik aratták a nagyobb ovációt, a ruhák, vagy viselőik?

Dudi ügyesen konferált, bár szavai legtöbbször tapsba fulladtak. A mannequinek egytől egyig remekül mozgottak, kecsesek, szépek voltak. Egy oktalan kérdésre, — melyet az asztalnál felvettem, — hogy vajon tíz mannequin miként tud száz ruhát egy óra alatt bemutatni férfi segítség nélkül? — a választ rögtön megkaptam: akkorát ütöttek a fejemre egy ezüsts tállal, hogy behorpadt (a fejem). Pedig tényleg nem gondoltam semmi rosszra.

Az EMESE (a négy Buenos Aires-i cserkész csapat közös fenntartó testülete), ezúton mond hálás köszönetet a cserkész szülőknek, a mannequineknek, a kiállító divatszalonoknak és a konyhában valamint a kiszolgálásban közreműködött mamáknak és tagoknak, hogy önzetlen munkájukkal hozzájárultak a sikerhez. (Melegen ajánljuk a többi nagyobb városokban működő fenntartó testületeknek e népszerű pénzügyi lehetőséget. — Szerk.)

Az első Saopaulói magyar cserkészszál. — Végre megszületett 1978. június 9-én, 22 órakor, a saopaulói „Circulo Militar” helyiségeiben. Az „újszülöttnek” a 40. sz. Zrínyi Kata és a 64. sz. Zrínyi Péter testvércsapatok voltak a „bábi”.

A hétköznapiól eltérő meghívójukban előre köztölték: az elérendő anyagi siker, Fenntartó Testületük Székházának (a Brazíliai Magyar Lutheránus Egyház) tatarozásához lesz hozzájárulás.

Méreteiben talán szerényen indult, de telt házzá nőtt. Az utolsó percben beállított pótásztalok, a megjelent közönség meghatódás és vidámság között váltakozó hangulata beszédes bizonyítéka volt az eredményes cserkészszakmának.

A Zrínyi csapatok „nagyjaiból” 12 pár, palotással nyitotta meg az estélyt. Utánuk következett a hat elsőbálos leány bemutatása. Bánya szerében Kiss Imréné, szül. Eötvös Erzsébet tűzte fel az elsőbálos leányok ruhájára az arany cserkészszallomot. A német vésőmester Walter és Szilágyi honfitársunk, a cserké-

szeknek költségmentesen készítették el, rekord idő alatt a szerszámokat hozzá. Sokat köszönhetünk Kovács János ékszerész honfitársunknak is, aki esték és hétvégek alatt készítette el a szép ékszereket — időre. Dehát neki is fia-lánya táncolt a palotában, mint Zrínyiek, akárcsak a bánya fiai.

Az elsőbálos nyitókeringőt, az apák karjain, és a fiatalbábok sorfala közt kezdték a lányok a bálanya vezetésével.

Az est folyamán sor került: hölgyválaszra, körcsárdásra és más párcserélő figurákra, — igen nagy sikerrel és újrázással.

A hideg-meleg büfét a „Circulo Militar” bérleje szervezte meg és a konyhelylevelet a Hungária Étterem tulajdonosának a felesége Tumbászné Szakmáry Enikő receptje szerint készítették. Mellékletnek a kőnyemagos sóskiflit régi cserkész testvérünk Tumbász Lajos ajándékozta.

Három óra után került sor a szimbólikus tábor-tűzre. Cserkészlilomoss gyertyatartókban égett a láng az utolsó népdal elhangzásáig, a „Jó Munkát — Jó Éjszakát” búcsúzásig.

A saopaulói első cserkészbál elsőbálos leányai és párjaik a következők voltak: Szekeres Jutka, Szabó Gergely; Szabó Borbála, Kiss Rudolf; Nagy Ilkka, Domokos Imre; Gelencsér Nóra, Kiss Albert; Szabó Piroška, Gelencsér Gábor; Domokos Hajnalka, Nagy Miklós.

Az erkölcsi siker mellett az anyagi eredmény is igen bátorító volt. A kitűzött anyagi célt elérték, sőt túlszárszálták.

25 éves a Buenos Aires-i Kinizsi Pál cserkész csapat. — Különleges, korban heterogén, de gondolkodás módban nagyon is homogén társaság nyílt össze 1978. szeptember 23-án este a Hungáriában. A meghívottak egy cserkész csapat, a 12. számú Kinizsi Pál csapat huszonötödik évfordulóját ünnepelték. Az alapítók büszke öntudattal, a fiatalok csak félig-meddig értve csodálják a 25-ös számot, illetőleg mindazt, amit ennyi év jelent. Egy ember életében majdnem egy emberöltő. Egy cserkész csapat életében majdnem három „cserkész-öltő”.

A fiatalabbak számára (a maiaknak) érthetetlen marad a sok régi, ma már szürkés-sárga kép, — a felismerhetetlen, menetelő arcok sokasága. Számukra csak egy valami különösen feltűnő: a képeken látható sok, majdnem egyforma mosoly, és az apjuk arcán látható, emlékektől ujjongó mosoly. Valahogy hasonlítanak

egymásra... Sok papa valóban ujjongva fedezte fel saját magát a rövid nadrágban ezélt 24-23-22-21... esztendővel.

Mindmégannyi cserkész, aki egy életformára tett fogadalmat, és arra, hogy emberebb ember és magyarább magyar lesz!

Gyermeke álmélkodó tekintetével, mellettem egy önmagát büszkén felismerő papa így felel fiának: „látod mennyien kaptak örömet, vidámságot és jellemnevelést a cserkészettől? Ma már mind a mindennapi életben küzdenek (cserkészkednek), ilyen vagy olyan formában tükrözik azt az eszmét, amivel te most ismerkedsz kis fiam...! Csak nyisd ki jól a szíved!”

Azonban ez csak a múlt. Eredmény, emlék, tanulság, küzdelem, és még sok egyéb. A „csak” szó éppen ezért nem lebecsülés, hanem figyelmeztetés akar lenni. Mint ahogy a csapat fiatal parancsnoka mondta a tábornok végén, az elmúlt 25 év egy hatalmas ajtót nyit meg előttünk, hogy azon át a következő huszonötbe lépünk.

Adjá Isten, hogy a magyar cserkész családon belül a mostani és az utánuk jövő Kinizsiek jó munkát végezzenek!

A bevezető köszöntést a II. Kerület (Dél Amerikai) parancsnoka, Benedek László mondta. A fényképek összeállításával — a múlt felkutatásával — Keve László foglalkozott. A nagyszerű vacsora Kohánszky Jenő és Frankó Józsefet dicsérte. Noha természetesen, de mégis dicséretet érdemel a Kinizsi fiúk szíves és figyelmes pincérkedése. A tábornok ifj. Papp Jenő vezette. Lángjánál kezét adott a legidősebb cserkész, Szabó Gyusza bá, a fiatal vezetőnek Kerekes Gyurinak, aki a felújított vidám tábornoki számok után a jövőbe néz — mégpedig a magyarul való jövőbe néz — gondolatával fejezte be a vidám estét.

Különleges értelmet kapott aznap este a szeretet kör és az ének sora: ...rakd meg, rakd meg, cserkész pajtás azt a tüzet... és...lelkünk mélyén kél a visszhang...

AUSZTRÁLIA:

Sydneyi események

Az emigrációs cserkészélet egyik kellemetlen mellékzöngéje a szükséges anyagiak előteremtése. Az elmúlt évek tapasztalata azt bizonyítja, hogy akiknek cserkészkorú gyermekeik vannak, azok ritkán tartoznak a milliomosok klubjába, s mire az egyenruhák, táborozások költségeit kifizetik, másra bizony nemigen marad pénz.

Viszont sátor és egyéb tábori felszerelés nélkül nehéz az ausztrál őserdőbe elindulni. Így a csapatok, ill. a Fenttört Testület dolga a pénzszerzés, amelynek egyik — a kellemesebb — megoldása az évenkénti Cserkészbál megrendezése. Ilyenkor a Magyar Központ környéke hangyabolyhoz hasonlítható. Szorgos cserkéseink díszítik a termet, majd este szorgos cserkészlábak dobognak a parketten a magyar tánczenekar kedves és régi időket felelevenítő dallamaira. S míg a cserkészek és barátai nagyszerűen érzik magukat, addig a csapatok tisztikara és a Fenttört Testület lelkesebb tagjai fogyókúrájának is beillő lendülettel igyekeznek a rendet biztosítani.

A rendezőség munkáját rendszerint siker koronázza, mert cserkéseink az elmúlt közel 30 év során kiérdemelték a sydney magyar társadalom tagjainak megbecsülését, akik mint bálvendégek és rendszeres résztvevők támogatják a mozgalmat.

A másik — talán nem olyan kellemes — pénzbeszerzési lehetőségbe két évvel ezelőtt botlottunk bele. A TELECOM, az itteni Telefon társaság, évente kétszer bocsát ki új telefonkönyvet. Egyszer fehérét, egyszer sárga színűt, amiben foglalkozás szerinti csoportosításban vannak feltüntetve azok, akik azt óhajtják. (Valószínűleg így van ez a világ minden fejlett telefonhálózatával rendelkező nagyvárosában.) Ezeknek a könyveknek a kihordását magánvállalkozók kezébe adják, mert az olcsóbb, mint a csigalassúsággal dolgozó állami hivatalnokok serege. Cserkéseink átvedlenek könyvkihordó szakmunkásokká, s gyorsaságuknál fogva szinte görkörösül száguldó versenyzőkké válnak.

A sors iróniája, hogy idén majdnem egybe esett a Cserkészbál és a telefonkönyvek kihordási ideje, sőt, az évvégi vizsgák is belekeveredtek az események sodrába a cserkész sportversennyel együtt.

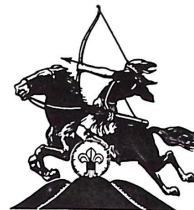
De miként az acél, amit minél jobban ütnek, annál edzettebb lesz, cserkéseink is nagyszerűen bírták a túlsűrített programot.

A bál kitűnően sikerült, a könyvkihordás hozama még mogorva bankigazgatónkat is mosolygásra késztette. Az iskolai vizsgák eredményét majd csak januárban tudják meg az illetékesek (szüleik később, barátaik talán soha).

A vasfüggöny mögötti országokból jött cserkészek sportversenye pedig jobban nem is végződhetett volna, mint fiaink fényes győzelmével. Leányaink pedig éppen csak, de azért megnyerték a leánycserkész csapatok közötti nemes viadalt.

Az évenként megismétlődő esemény színhelye a strathfieldi St. Patrick Kollégium sportpályája volt, ahol az észt, lett, litván, orosz és ukrán cserkészek igyekeztek elnyerni előlünk a dicsőség serlegét, amit ezeitől csak nagyon-nagyon ritkán sikerült elérniük.

G. Gy.

KÖNYVSZEMLE:

Új könyv a Felvidékről

Dr. Chászár Ede egyetemi tanár, az Amerikai Magyar Szövetség Külgügyi Bizottságának tagja és a Magyar Cserkész Szövetség Külgügyi Osztályának vezetője, a magyarok Felvidék visszaszolgáltatásának negyvenedik évfordulójára **Decision in Vienna** címmel könyvet írt az első bécsi döntés nemzetközi jogi helyzetéről. A könyv, melynek alcíme „The Czechoslovak-Hungarian Border Dispute of 1938”, részletesen feltárja az első bécsi döntés diplomáciai előzményeit, majd pedig kritikai vizsgálat tárgyává teszi a döntőbírósi eljárást és annak következményeit.

Felhasználva a magyar, csehszlovák, lengyel, olasz, német, angol, francia és amerikai kormányok diplomáciai levelezését és okiratait, a szerző megállapítja, hogy a döntőbírósi eljárás, és az annak következményeként szigorúan néprajzi alapon meghúzott új magyar-szlovák határ a nemzetközi jog követelményeinek **minden szempontból** megfelelt. Következésképpen, annak ellenére, hogy azt Németország és Olaszország hajtotta végre, az első bécsi döntés nemzetközi jogi szempontból nem volt kifogásolható, csupán politikai szempontból.

Tény az, hogy a második világháborút követő párizsi békeszerződés az 1938. november 2-án megvont néprajzi határt nem jogi, hanem politikai megfontolások alapján törölte el a régi trianoni határ javára. Az amerikai, angol és ausztrál békeideológusok például határozottan ellenkeztek, hogy a magyarok területét ismét Csehszlovákiának juttassák, Kelet-Európában akkor már a Szovjetunió érdekszférájába tartozott s így annak akarata érvényesült.

Nagy érdeme a könyvnek, hogy felhívja az angolnyelvű olvasóközönség figyelmét a Közép-Kelet-Európában jelenleg uralkodó nemzetiségi viszonyokra, köztük a felvidéki magyarságnak egyrészt kulturális, másrészt politikai elnyomatására.

A diplomáciai okmányokkal és térképekkel kiegészített ízlés 170 oldalas mű megrendelhető a kiadóvállalatnál: Danubian Press, Astor, Florida, 32002, U.S.A., tíz dollár ellenében (a kezelési költséget is belevéve).

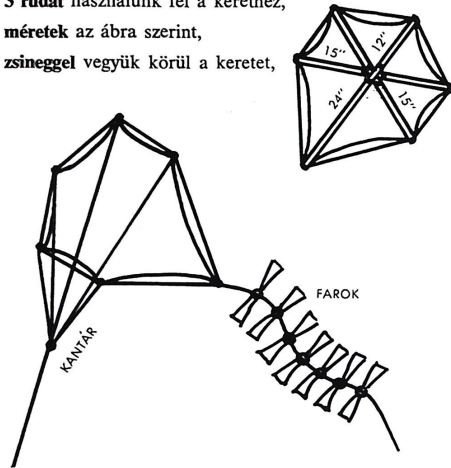
Ötletek a kiscserkész foglalkoztatásához

Mint egykori kiscserkész vezető tudom, hogy soha sincsen elég ötlet a „raktáron” kiscserkészeink foglalkoztatásához. Minden képslap kézbevételenél egy jó kiscserkész vezető új ötleteket keres, kívág, gyűjt.

Íme néhány:

1. Sárkánykészítés, amely a legnagyobb izgalom lehet egy jó, szeles szombat délután felgyülemlett kiscserkész-energia ideig-óráig való levezetéséhez.

3 rudat használunk fel a kerethez, **méretek** az ábra szerint, **zsineggel** vegyük körül a keretet,

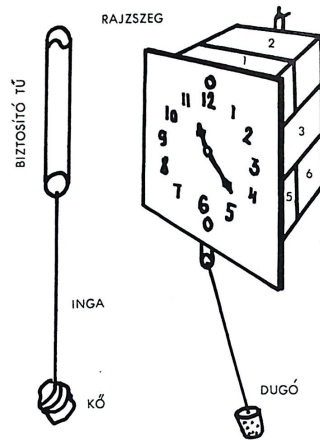
a csomagolópapírt, vagy átlátszó (másoló) papírt körberagasztjuk.

Kötőzsinagból (s nem fémdrótból, amely annyi szerencsétlenséget okozott, amikor sárkányeresztés közben a fémdrót hozzáért a villanyvezetékhez) elkészítjük a „kantárt”, majd

vékony papírból a sárkány „farkát”, amely az egyensúlyt adja. Ez lehet jó hosszú: 9 méter.

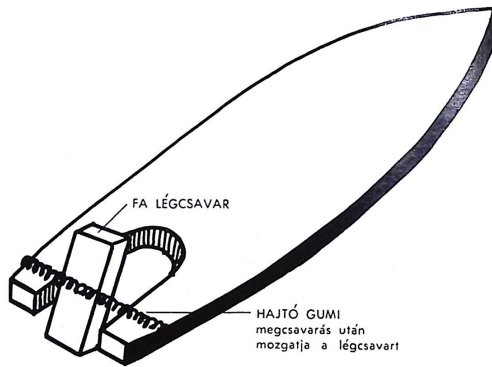
2. „tik-tak”-koló óra. „Hány óra van?” tanításához kiválóan alkalmas. Az óramutatókat mozgatjuk, közben az óra ingája mozog és „tik-takkol”...

6 gyufásdobozt (az ábra szerint) összeragasztunk, az óra lapját egy **vastag papírlapra** rajzoljuk, dugóból (színes kőből) és egy biztosító tűből készítjük az ingát. Az óralapot rajzszegekkel erősítjük rá a gyufásdoboz tömbre, az ingát az alsó rajzszeeggel erősítjük oda (az óralap mögött). Ha felakasztjuk falóránkat és megrendítjük az ingát, sokáig fog (segítség nélkül) lengeni.

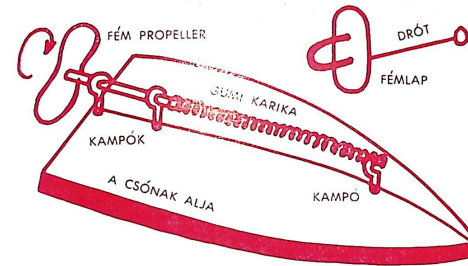

3. Motorcsónak.

a. Egyik módja: a csónak végére szereljük keresztbe a „légsavart”, amit kerékpár belsőből kiszabott gumiból készült „hajtóróval” mozgatunk. Felül a csónakra, hajóra dugóból, gyufaszázból „kéményt, árbócot” tehetünk, a hajótestet be is festhetjük.

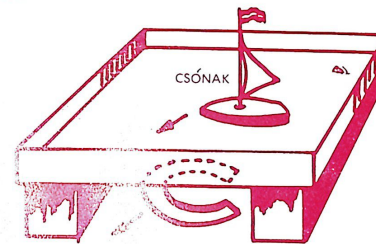
b. Másik módja: fémdarabból készítjük a „propellert”, de itt is a hajtóró: gumikarika, amelyet a kampókra akasztunk, majd megcsavarunk. Vízre tesszük a csónakot, amely a gumikarika segítségével, a propeller mozgása folytán meg fog indulni.

c. A mágnessel hajtott csónakot úgy készítjük, hogy a csónak aljára hosszú szeget ragasztunk az ábra szerint,

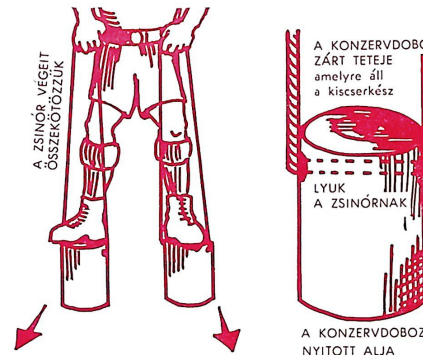

egy lapos tálat megtöltünk vízzel és két fadarabbal megemeljük, hogy a mágnespatkót alatta mozgatni tudjuk. A csónak követni fogja a mágnespatkó mozgását.

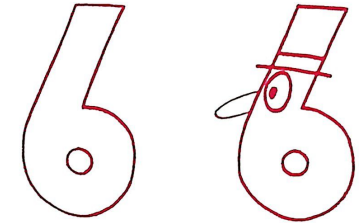
4. Gólyalábak konzervdobozokból.

Az üres (széleit jól lereszeljük) konzervdobozokba két íyukat fúrunk, vágunk, amelyekbe a köteleket fűzzük be. Az ábra szerinti módon állhat rá a kiscserkész, tartván a zsinagok végeit.

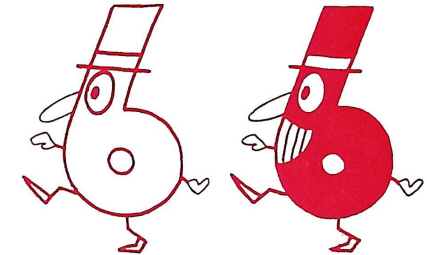

5. Mókás számok.

Kövessük az 1—4. ábra rajzolásmódját. Ugyességét fejlesztjük kiscserkészeinknek. Rajzolj egy hatos számot; add hozzá a szemet, orrot, kalapot;

majd karokat, kezét, lábat; száját a legvégén, árnyékol be a testet.

Felsorolunk az alábbiakban néhány elgondolást, mit is tudna az őr szabad idejében csinálni, hogy a napi „jótett” elvégezze, meg ha esetleg az őrsi „vagyon akarla szaporítani”... vagy ha azt akarjátok, hogy a környék lássa, mit is csinálnak a cserkészek.

1. Szervezzél egy park, díszter, tengerpart „tisztogatási délutánt”,
2. építsél rudakból egy tornyot, hidat az egyik parkban,
3. egy ismerős boltos kirakatában állítsatok ki magyar cserkész anyagot: könyveket, jelvényeket, valamint magyar népi tájegységek anyagát: hímzéseket, faragásokat, ruhákat,
4. a fentieket egy nyilvános könyvtár előterében is szívesen veszik az ottani könyvtárosok,
5. hívjad meg egy őrsi összejövetelre örsöd cserkészeinek Edesanyját, a végén szolgálj fel teát, meg az Anyák által hozott süteményeket. Vagy hívjad meg egy esti táborúzhöz, szalonnasütéshez az Edesapákat. A szülők így tudják meg legjobban: mi folyik a cserkészben,
6. a magyar társadalom öregeit, betegeit látogassatok meg, vigyetek kis ajándékot, virágot; ahol kell, végezzétek el az elmaradt házimunkát: udvarsepe-rest, ablakmosást, bevásárlást, gépkocsi mosást, cipőtisztítást, kert rendbehozását, fűvágást.

Ha mindezeket magyar cserkész egyenruhában csinálod az őrsel, tudni fogják, hogy a magyar cserkészek mivel foglalkoznak.

CSERKÉSZBOLT

P.O. Box 85, Garfield, N. J. 07026 U.S.A.

Magyar Cserkészszövetség Szabályai	\$.50
Vezetőképzés Szabályai	.50
Cserkészkönyv I.	3.00
Cserkészkönyv II.	3.00
Cserkészkönyv III.	3.00
Cserkészkönyv I-III. kötve	9.00
Leánycserkészkönyv	3.00
Kiscserkészek könyve I.	5.00
Kiscserkészek könyve II.	3.00
Kiscserkész vezetői kézikönyve	3.00
Őrsvezetői velemjáró	2.00
Őrsvezetők tanácsadója	2.00
„Kalocsa” (segédlet regőstáborok anyagához)	3.00
„Ormánság”	3.00
„Sárköz”	3.00
„Palóc”	3.00
Különpróbák	2.00
Játékos és tábortüzi könyv	3.00
Fogadalomtétel „EMLEKLAP”	.25
MAGYAR TANKÖNYVEK:	
Kis Magyarok Első könyve	5.00
Kis Magyarok Második könyve	5.00
Kis Magyarok Harmadik könyve	5.00
Tóth Veremund: Vázlatos magyar történelem	2.00
Balla Péter: A magyar népdal kis fükre	4.00
Volly István: Magyar karácsonyok	4.00

HUNGARIAN BOY SCOUT ASSOCIATION

P.O. Box 68

Garfield, New Jersey 07026

Return Postage Guaranteed

Magyar Cserkész

HUNGARIAN SCOUT

A Hungarian youth magazine, published by the Hungarian Boy Scout Association, Inc., a non-profit organization.

Subscription: \$4.00 yearly.

Address: Magyar Cserkész, P.O. Box 68, Garfield, New Jersey 07026.

Editor-in-Chief: Charles de Rauch.

Printed by New Life Printery, 54 Renwick Street, Marrickville, N.S.W., 2204, Australia.

SZERKESZTŐSÉG

54 Renwick St., Marrickville, N.S.W., 2204, Ausztrália
Telefon: (03) 55-6184.

KIADÓHIVATAL

P.O. Box 68, Garfield, N.J. 07026, U.S.A.

KÜLFÖLDI KÉPVISELŐK

Ausztrália:

Goór György, 26 Loftus St., Pennant Hills, NSW, 2120

Európa:

Padányi Erzsébet, Brüsselgasse 36/2/19 1160 Wien 16,
Austria.

Kanada:

Jámbor Lajos, 3A Leland Ave., Toronto, Ont. M8Z 2X4.

Argentína:

Linguistné Danka Andrea, Rawson 40-P.B. "E", Bs. As.

Brazília:

Piller Gedeoné, Rua das Carpas 58, Sao Paulo, 04648.

Venezuela:

Györi István, c/o Creole Petroleum, Aptdo 889, Caracas.

Non-profit Org.
U.S. Postage
PAID
Garfield, N.J.
Permit No. 204

PRINTED MATTER

Address Correction Requested